

2013 r.

PROGNOZA

oddziaływania na środowisko dotycząca miejscowego planu
zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w
Ostrowie*

*prognoza zawiera zmiany wynikające z uzyskanych opinii i uzgodnień

Opracowanie:
mgr Patrycja Sura

SPIS TREŚCI

1. Informacje ogólne

- 1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne
- 1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

- 2.1. Położenie i użytkowanie terenu
- 2.2. Rzeźba terenu
- 2.3. Podłoże
- 2.4. Warunki wodne
- 2.5. Warunki geologiczne i gleby
- 2.6. Flora i fauna
- 2.7. Klimat lokalny
- 2.8. Jakość powietrza
- 2.9. Jakość wód
- 2.10. Klimat akustyczny

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

- 3.1. Cel opracowania projektu planu
- 3.2. Ustalenia projektu planu
- 3.3. Powiązania z innymi dokumentami
- 3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko w tym:

- 6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i krajobraz
- 6.2. Oddziaływanie na powietrze, klimat
- 6.3. Oddziaływanie na wody, zasoby naturalne
- 6.4. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną
- 6.5. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki
- 6.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny
- 6.7. Oddziaływanie znaczące na środowisko
- 6.8. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

7. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

8. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienie ich braku

10. Streszczenie

1. Informacje ogólne

1.1. Przedmiot i cel opracowania, podstawy prawne

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Ostrowie.

Opracowanie planu sporządzane jest na podstawie uchwały nr 189/XIX/12 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 28 lutego 2012 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w Ostrowie.

Głównym celem prognozy, jest określenie skutków działań związanych ze zmianą sposobu zagospodarowania terenu i ich wpływ na całokształt środowiska, jego poszczególne komponenty oraz na warunki życia i zdrowie ludzi.

Prognoza skutków oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko jest elementem systemu planowania przestrzennego, wprowadzonym już ustawą z dnia 7 lipca 1994r. *o zagospodarowaniu przestrzennym*, z nowelizacją zawartą w *Prawie ochrony środowiska* z 2001 roku.

Na obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dotyczącej projektu planu miejscowego wskazuje również art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2012 r., poz. 647 ze zm.).

Aktualnie, obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 51 ust. 1 ww. ustawy organ administracji opracowujący projekt planu zagospodarowania przestrzennego obligatoryjnie sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przepisy tej ustawy są wdrożeniem do polskich regulacji prawnych ustaleń podjętych na poziomie międzynarodowym i unijnym w Dyrektywach Wspólnot Europejskich, w tym:

- Dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. WE L 175 z dnia 5 lipca 1985r),
- Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz. Urz. WE L 206 z dnia 22 lipca 1992r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/42/WE z dnia 27 czerwca 2001r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz. Urz. WE L 197 z dnia 21 lipca 2001r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej Dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz. Urz. WE L 41 z dnia 14 lutego 2003r.,
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE z dnia 26 maja 2003r. przewidującej udział społeczeństwa w odniesieniu do sporządzania niektórych planów i programów w zakresie środowiska oraz zmieniającej w odniesieniu do udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości Dyrektywy Rady 85/337/EWG (Dz. Urz. UE L 156 z dnia 25 czerwca 2003r.),
- Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz. Urz. UE L 24 z dnia 29 stycznia 2008r.)

Zgodnie z ww. ustawą prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzenia postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planów.

Zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może, po uzgodnieniu z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem ochrony środowiska odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (w ramach której sporządza się prognozę oddziaływania na środowisko), jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko. Zgodnie z art. 48 ust. 1a ustawy odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko może dotyczyć wyłącznie projektu dokumentu stanowiącego niewielkie modyfikacje przyjętego już dokumentu.

1.2. Metoda opracowania, wykorzystane materiały

W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, część tekstowa oraz rysunek planu, stanowiący obojętny załącznik graficzny uchwały.

Zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008r. – prognoza oddziaływania na środowisko winna rozpatrywać zagadnienia w dostosowaniu do stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu, w tym wypadku do projektu planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego, zawierając:

- informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzenia,
- informacje o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko,
- streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Ponadto, prognoza winna określać, analizować i oceniać:

- istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,

- stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody,
- cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- przewidywane znaczące oddziaływania w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe, i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru a także na środowisko a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawiać winna również:

- rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Zgodnie z art. 52 ust.1 ww. ustawy prognoza oddziaływania na środowisko opracowana jest stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny a informacje w niej zawarte dostosowane są do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Stosownie do wymogu art. 53 ww. ustawy zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w niniejszej prognozie został uzgodniony z właściwymi organami, wskazanymi w art. 57 i 58 ustawy tj. regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i państwowym powiatowym inspektorem sanitarnym.

W prognozie wykorzystano wymagania aktów prawnych związanych z ochroną środowiska i innych przepisów szczególnych.

Prognozę opracowano w oparciu o pakiet informacji zawartych w materiałach:

Dokumentacje, opracowania

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Śrem,
- Podstawowe opracowania ekofizjograficzne dla gminy Śrem,
- Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce, WIOŚ 2010,
- Stan wód Warty na terenie województwa wielkopolskiego w latach 1999 – 2009,
- Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód jezior w województwie wielkopolskim za rok 2011,
- Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016,
- Program Ochrony Środowiska dla gminy Śrem,
- Plan Gospodarki Odpadami dla gminy Śrem,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa wielkopolskiego.

Materiały kartograficzne

- Mapy topograficzne w skalach 1:10 000 i 1:25 000,

- Mapy glebowo-rolnicze w skali 1:50 000,
- Mapy hydrograficzne w skali 1:50 000,
- Mapy geośrodowiskowe w skali 1:50 000,
- Mapy hydrogeologiczne w skali 1:50 000,
- Mapy sozologiczne w skali 1:50 000.

Inne źródła

- www.geoportal.gov.pl,
- wizja terenowa,
- dokumentacja fotograficzna.

Powyższe materiały, wizja terenowa oraz informacje przekazane przez urząd gminy - pozwoliły rozpoznać stan środowiska, jego użytkowanie, podatność na degradację oraz możliwości podniesienia jego kondycji.

Oceniono potencjalne zagrożenie środowiska oraz wpływ zapisu ustaleń planu na jego funkcjonowanie.

Zwrócono uwagę na ewentualne niepożądane konsekwencje, proponując sposoby ich zminimalizowania.

Granice opracowania ustalono biorąc pod uwagę czytelność ich wyznaczenia oraz wymogi ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że przewidywane rozwiązania są zgodne z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Śrem.

Zasadniczym celem opracowania jest zmiana wybranych ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru rynny Jeziora Grzymisławskiego, uchwalonego uchwałą Nr 23/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Wielk. z dnia 23 marca 2011 r., Nr 71, poz. 1228).

2. Charakterystyka stanu i funkcjonowania środowiska

2.1. Położenie i użytkowanie terenu

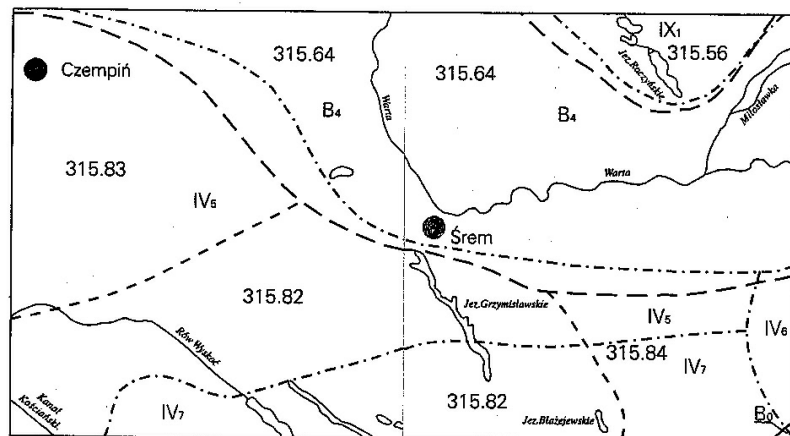
Teren przedmiotowego projektu planu położony jest w gminie Śrem, we wsi Ostrowo. Obszar projektu planu obejmuje powierzchnię ca 6,6 ha. Przedmiotowy teren położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie Jeziora Grzymisławskiego.

Zgodnie z obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego teren ten przeznaczony jest głównie pod funkcję lotniskową.

2.2. Rzeźba terenu

Zgodnie z podziałem Kondrackiego (1998) na regiony fizyczno-geograficzne gmina Śrem położona jest w podprowincji Pojezierze Południowobałtyckie w prowincji Niż Środkowo-Europejski. Występują tu dwa podstawowe typy krajobrazu typowe dla Pojezierza Południowobałtyckiego: krajobraz wysoczyzn morenowych oraz krajobraz dolinny. Tereny położone na południe i zachód od doliny Warty należą do makroregionu Pojezierze Leszczyńskie (315.8) w obrębie którego wyodrębniają się mezoregiony: Pojezierze Krzywińskie (315.82), Równina Kościańska (315.83) i Wał Żerkowski (315.84). Część gminy położona w obrębie doliny Warty zaliczana jest do mezoregionu Kotlina Śremska (315.64) stanowiącej fragment makroregionu

Pradolina Warciańsko-Odrzańska (315.6).

Podział fizyczno-geograficzny regionu (według Graf 2001 i Kostecki i Wrzesiński 2001)

W części gminy leżącej na Pojezierzu Leszczyńskim (na pld. i zach. od Warty) podstawową formą geomorfologiczną jest falista morena denna o deniwelacjach 3-10 m. Mniejsze obszary zajmują wysoczyzny płaskiej moreny dennej o deniwelacjach nieprzekraczających 3–5 m (miedzy wsiami Góra-Psarskie-Szymanowo-Gaj-Krzyżanowo-Pucałowo, następnie na północ od Dalewa, oraz między wsiami Borgowo-Pysząca-Binkowo oraz w części półn-wsch gminy Grodzewo-Matuszewo-Luciny). Tereny wysoczyznowe porożcinane są systemem rynien subglacialnych, ukształtowanych głównie w kierunku półn-zach – półd-wsch. W takiej rynnie wykształciło się największe gminy - Jezioro Grzymisławskie. W południowej części gminy wysoczyzna morenowa ma charakter bardziej pagórkowaty (subregion Pagórki Dolskie). Występowanie form czołowomorenowych związane jest z okresowym postojem lądolodu w fazie recesji i wzmoczoną akumulacją wytapianego materiału. Na obszarach wysoczyznowych lokalnie występują pojedyncze pagórki kemowe i ozy (w pobliżu Jeziora Grzymisławskiego).

Opisane elementy budowy geomorfologicznej – dominacja falistych moren dennych i pagórków kemowych wskazują na arealny charakter deglacjacji lądolodu w fazie recesji, tzn. rozczłonkowanie czoła aktywnego lądolodu na bryły martwego lodu i duży udział wód wytopiskowych w kształtowaniu rzeźby terenu.

2.3. Podłoże

Na całym obszarze gminy utworami powierzchniowymi są osady czwartorzędowe. Na terenach wysoczyzn morenowych Pojezierza Leszczyńskiego i Wielkopolskiego występują osady pleistoceny – akumulacji lodowcowej z okresu fazy leszczyńskiej zlodowacenia bałtyckiego.

Na obszarach wysoczyzn dennomorenowych utworami powierzchniowymi są najczęściej gliny zwałowe (piaszczyste i lekkie) spiaszczone w wierzchnich warstwach, rzadziej piaski zwałowe, lokalnie przykryte utworami eolicznymi. Utwory te są zróżnicowane litologiczne i facjalne. W profilu stratygraficznym występują kilkumetrowej miąższości gliny zwałowe zlodowacenia Bałtyckiego (Północnopolskiego) – są to gliny lekkie i piaszczyste, średnio zagęszczone, o zmiennej konsystencji. W strefie przypowierzchniowej gliny te są silnie spiaszczone i kamieniste (piaski gliniaste). Poniżej zalegają gliny zlodowaceń Środkowopolskich – gliny szare dużej miąższości, o uziarnieniu glin piaszczystych, silnie zagęszczone, najczęściej twardoplastyczne i nieprzepuszczalne. Lokalnie opisane gliny rozdzielone są utworami piaszczystymi interglacjalu Emskiego, w których ze względu na nieprzepuszczalność glin szarych, występować może woda śródglinowa. Miąższość utworów czwartorzędowych na obszarach wysoczyznowych wynosi od 30 do 65 m (Dąbrowski 1999), jedynie w krawędzi wysoczyzny Pojezierza Leszczyńskiego (Pysząca) maleje do kilku metrów.

W rynnach subglacialnych na terenach wysoczyznowych występują holceńskie utwory organogeniczne – torfy niskie oraz namuły.

W obrębie pradoliny Warciańsko-Odrzańskiej na terasie dennej utworami powierzchniowymi są najczęściej holocenijskie namuły organiczne, piaski, mułki i żwiry rzeczne oraz torfy niskie w zarośniętych starorzeczach. W wyższych partiach pradoliny, na terasie środkowej dominują pleistocenijskie piaski, mułki i żwiry rzeczne. W części spągowej osadów pradolinnych zalegają piaski średnio lub gruboziarniste ze żwirem i otoczakami. Miąższość osadów czwartorzędowych w pradolinie waha się w zakresie 20-25 m, miejscami dochodzi do 30 m (Proxima 1996).

Na całym obszarze gminy podłoże podczwartorzędowe stanowią trzeciorzędowe iły plicenijskie zalegające na zmiennej rzędnej 30 – 80 m n.p.m. (Włodarczyk 1996).

Na terenach wysoczyzn morenowych budowa geologiczna podłoża gruntowego jest korzystna do zabudowy, graniczenia występują w obrębie rynien subglacialnych w strefie występowania płytkiego zwierciadła wód gruntowych.

2.4. Warunki wodne

Cieki w granicach Gminy Śrem to: Warta i jej bezpośrednie, mniejsze dopływy oraz część systemu rzeczno-kościańskiego Kanału Obry - zlewnia Rowu Wysoć. W zlewniach rzek znajdują się zbiorniki wodne, z których największe to jeziora: Grzymisławskie i Mórka.

Do wód powierzchniowych płynących przez teren gminy należą: rzeka Warta odcinek o długości ok. 28 km, rzeka Pysząca, wypływająca z małego jeziora niedaleko wsi Wyrzeka; liczy ok. 14 km długości; kanał Szymanowo-Grzybno, odcinek o długości ok. 6 km. Zasadniczym elementem hydrograficznym jest Warta płynąca dnem pradoliny. Obserwacje na posterunku wodowskazowym na Warcie w Śremie pozwalają na prześledzenie jej reżimu, o wyraźnym maksimum wiosennym przypadającym w marcu i minimum letnim w miesiącach lipiec-wrzesień. Północna część gminy, leżąca w pradolinie jest bogata w zasoby wodne z uwagi na zachowane starorzecza i łączące je kanały. Południowa część gminy urozmaicona

jest jeziorami i stawami. Największym zbiornikiem jest Jezioro Grzymisławskie, które częściowo leży w gminie Dolsk. Jest to płytki akwen zasilany wodami rzeki Pyszącej i pięcioma rowami melioracyjnymi. Przedmiotowa zmiana planu znajduje się w jego bezpośrednim sąsiedztwie.

2.5. Warunki geologiczne i gleby

Pod względem geologicznym jest to obszar młody. Przeważają utwory czwartorzędowe. Podłoże podczwartorzędowe jest tu stosunkowo wysoko wyniesione. Świadczą o tym wychodnie plicenu - pstre iły poznańskie i płytkie zaleganie węgla brunatnego. W strefie powierzchniowej występują utwory glacialne i fluwioglacialne, dna rynien glacialnych wyścielone są utworami organogenicznymi i piaskami. Utwory piaszczyste dominują zdecydowanie na powierzchniach teras, znacznie pokryte lasami. Na wysoczyznach występują pleistocenijskie utwory akumulacji lodowca w postaci glin zwałowych. W dnach cieków, starorzeczach występują też utwory rzeczno - bagienne: torfy i namuły organiczne.

Na wysoczyźnie występują gleby bielcowe i pseudobielcowe, brunatne właściwe i wylugowane oraz czarne ziemie. Są to w przewadze gleby klas III i IV, zaliczane do kompleksu 1-go pszenno-bardzo dobrego, 2-go pszenno-dobrego i 4-go żytnio-ziemniaczanego. Gleby te winny być chronione dla wykorzystania rolniczego. W strefie zboczowej występuje też kompleks 3-ci pszenno-wadliwy, zagrożony erozją, lecz przy odpowiednich zabiegach także wskazany do użytkowania rolniczego. W pradolinie, na terasie środkowej, występują w przewadze gleby przesuszone 6. i 7. kompleks żytnio - ziemniaczany słaby i bardzo słaby. W dnach dolin, na terasie zalewowej, występują gleby mulowo-torfowe, murszowe, mady, stanowiące bazę dla rozwoju użytków zielonych, bardzo dobrych i dobrych klas bonitacyjnych. Na przedmiotowym terenie występują przede wszystkim gleby klasy IVa i V.

2.6. Flora i fauna

Obszar gminy jest słabo zalesiony, lasy stanowi 15,8 % powierzchni gminy, a pozostałe zadrzewienia 0,8 % . Trwałe użytki zielone (łąki, pastwiska i sady) zajmują 12,35 % powierzchni. Wskaźnik lesistości gminy jest wyraźnie niższy od średniej dla województwa wielkopolskiego.

Obszar gminy Śrem, wg podziału geobotanicznego Szefera należy do działu Bałtyckiego, Poddziału Pasa Wielkich Dolin, Krainy Wielkopolsko-Kujawskiej. Natomiast wg regionizacji przyrodniczo-leśnej Mroczkiewicza zalicza się do III Krainy Wielkopolsko-Pomorskiej, Dzielnicy 7 Niziny Wielkopolsko-Kujawskiej.

Lasy gminy zostały sadzone w IX i XX w. Głównymi gatunkami występującymi w lasach są: sosna, dąb, olsza, klon, grab, wiąz, olcha i jesion. Zdecydowanie dominującym gatunkiem lasotwórczym jest sosna, której udział w drzewostanie przekracza 90%. Poza lasami na terenach gminy występuje 14 parków podworskich.

Fauna gminy Śrem jest typowa dla nizin środkowopolskich. Do najlepiej rozpoznanych grup systematycznych należą kręgowce, zwłaszcza ptaki. Wśród bezkręgowców najliczniejszą grupę stanowią owady, mięczaki i pajęczaki. Na terenie gminy Śrem występują chronione i rzadkie gatunki (m.in. paż żeglarz oraz szlaczkoń szafraniec). Wśród chrząszczy na uwagę zasługuje fakt występowania kozioroga dębosza. Mięczaki są reprezentowane przez około 40 gatunków, w tym największego krajowego ślimaka - winniczka.

W licznych wodach powierzchniowych występuje około 30 gatunków ryb. Na terenie gminy stwierdzono występowanie 12 gatunków płazów, w tym rzadko spotykanej w Polsce rzekotki drzewnej i kumaka nizinnego. Z gadów występuje tylko jeden wąż – zaskroniec, a od 1997 stwierdzono występowanie żółwi błotnych. Jaszczurki są reprezentowane przez padalca, jaszczurkę zwinkę i żyworodną.

Na terenie gminy stwierdzono dotychczas występowanie blisko 200 gatunków ptaków, w tym m.in. bociana czarnego, kani, błotniaka stawowego i łąkowego, bąka, bączka, gągoła oraz orla bielika.

Z pośród ssaków licznie występują sarny i dziki, introdukowany został daniel. W ostatnich latach znacznie zwiększyła się populacja bobrów. Wśród drapieżników liczny stał się lis. Z łasicowatych bytuje tutaj z rzadka wydra, jak również łasica, borsuk, czy kuna.

Zakłada się, iż na przedmiotowym terenie opracowania zmiany planu nie występują siedliska roślin, zwierząt oraz grzybów chronionych.

2.7. Klimat lokalny

Według podziału rolniczo-klimatycznego Polski R. Gumińskiego gmina leży w Dzielnicy Środkowej, która zaliczana jest do dzielnic cieplejszych. Liczba dni mroźnych waha się w granicach od 30 do 60, dni z przymrozkami od 100 do 110. Czas zalegania pokrywy śnieżnej wynosi od 38 do 60 dni. Opad średni wynosi około 550 mm a czas trwania okresu wegetacyjnego wynosi 200 - 220 dni. Warunki klimatu lokalnego modyfikowane są wyniesieniem terenu, podłożem, najbliższym sąsiedztwem. Sąsiedztwo dużej powierzchni wodnej wywołuje wiatry lokalne w skali dobowej, duże kompleksy leśne stwarzają zaciszną i nasycenie atmosfery fitoncjdami. Duże powierzchnie rolne bez zadrzewień są generalnie przesuszane. Obecne warunki klimatyczne w dorzeczu całej Warty są niekorzystne. Parowanie potencjalne w ciągu roku przekracza średnią sumę opadów rocznych. W ostatnim czasie nastąpiło obniżenie się zwierciadła wody gruntowej o 1,0-1,5 m.

2.8. Jakość powietrza

Ocenę jakości powietrza za rok 2011 przeprowadzono z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Nowy podział kraju na strefy jest zgodny ze zmianami do Prawa ochrony środowiska oraz niektórych innych ustaw z dnia 13 kwietnia 2012 r. (Dz. U. 2012,

poz. 460), stanowiącą transpozycję Dyrektywy 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy (CAFE) do prawa polskiego oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 10 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. 2012, poz. 914). Według nowego podziału strefy stanowi:

- aglomeracja o liczbie^L mieszkańców powyżej 250 tysięcy,
- miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy,
- pozostały obszar województwa.

W ocenie za rok 2011 zgodnie z Wytycznymi do rocznej oceny jakości powietrza w strefach wykonywanej według zasad określonych w art. 89 ustawy Prawo ochrony środowiska z uwzględnieniem wymogów dyrektywy 2008/50/WE i dyrektywy 2004/107/WE, przygotowanymi przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, uwzględniono również pył PM_{2,5}.

Celem corocznej oceny jest uzyskanie informacji o stężeniach zanieczyszczeń w zakresie umożliwiających:

- a) dokonanie klasyfikacji stref, w celu uzyskania danych niezbędnych do podjęcia decyzji o potrzebie działania na rzecz poprawy jakości powietrza w strefie (opracowanie programów ochrony powietrza),
- b) wskazanie prawdopodobnych przyczyn występowania ponadnormatywnych stężeń zanieczyszczeń w określonych rejonach,
- c) wskazanie potrzeb w zakresie wzmocnienia istniejącego systemu monitoringu i oceny.

Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

A – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekracza poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych;

B – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy przekracza poziomy dopuszczalny, lecz nie przekracza poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;

C – w przypadku gdy poziom stężeń zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy, poziomy celów długoterminowych;

D1 i D2 – obie klasy dotyczą celu długoterminowego przypisanemu klasyfikacji ozonu pod kątem ochrony zdrowia, a także roślin.

W przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony, wyznacza się tylko klasy A i C. Dla klasy A nie są definiowane wymagania dotyczące działań na rzecz poprawy jakości powietrza lub na rzecz utrzymania tej jakości. Dla klasy B wymaga się określenia obszarów przekroczeń dopuszczalnych, a dla klasy C wymaga się nie tylko określenia obszarów przekroczeń wartości dopuszczalnych oraz wartości dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji, ale też opracowania programu ochrony powietrza.

Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska w Poznaniu w dokumencie Raport o stanie środowiska w Wielkopolsce w 2011 r. dokonał oceny jakości powietrza m.in. strefy wielkopolskiej. Wynikiem przeprowadzonej oceny rocznej jest zaliczenie strefy wielkopolskiej do klasy A dla substancji: **NO₂, SO₂, CO, C₆H₆, As, Cd, Ni, Pb**. Do klasy B zaliczono strefę wielkopolską ze względu na **pył PM_{2,5}**. Natomiast do klasy C zaliczono wspomnianą strefę ze względu na **pył PM₁₀, BaP i O₃**. Rezultatem końcowym oceny strefy wielkopolskiej pod kątem ochrony roślin, podobnie jak pod kątem ochrony zdrowia, jest określenie klas wynikowych dla poszczególnych zanieczyszczeń w danej strefie.

W efekcie oceny przeprowadzonej dla 2011 roku:

- dla ozonu *strefie wielkopolskiej* przypisano klasę C;
- dla dwutlenku siarki i tlenków azotu *strefę wielkopolską* zaliczono do klasy A.

Oceny dokonano z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów, ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ze względu na ochronę roślin. Należyta dbałość o standardy jakości powietrza może nastąpić m.in. przez stosowanie paliw ekologicznych o niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Ponadto należy

wprowadzać nasadzenia drzew w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, wzdłuż linii wiatru, zapewniając przewietrzanie ciągów komunikacyjnych i zachowując naturalne ciągi cyrkulacyjne powietrza. Również - projektowanie linii zabudowy nowych zespołów mieszkaniowych winno uwzględniać „przewietrzanie” tej zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów.

2.9. Jakość wód

Większość obszaru gminy Śrem znajduje się w granicach zlewni Warty, jedynie niewielkie fragmenty w części południowej należą do zlewni Kościańskiego Kanału Obry (zlewnia Rowu Wysok z jeziorem Móreckim). Inne większe zbiorniki wodne występujące na tym obszarze to jeziora: Grzymisławskie, Szymanowskie i Gajewskie.

Analizie poddano wyniki badań wód Warty w roku 2009 r., wykonanej przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu zgodnie z opracowaniem „Stan wód Warty na terenie województwa wielkopolskiego w latach 1999 – 2009.

Tak więc badania dot. jakości wód w monitoringu krajowym na Warcie powyżej Śremu (km 295,6 w m. Kawcze). Od roku 2000 r. zaobserwować można niewielki spadek poziomu substancji biogennych (azot i fosfor), co przekłada się na obniżenie poziomu saprobowości wód. Zmniejszeniu uległo również stężenie chlorofilu. Niezmiennie utrzymuje się poziom zanieczyszczenia wód substancjami organicznymi, wzrosło natomiast nieznacznie stężenie zawiesin. Na podstawie przeprowadzonych badań jakość wód Warty w 2003 roku, podobnie jak w latach ubiegłych, pod względem fizykochemicznym i hydrobiologicznym odpowiadała klasie III. Od 2001 r. poprawie uległ stan zanieczyszczenia sanitarnego wód rzeki Warty, jednakże w ocenie końcowej został on uznany za pozaklasowy. Na niezadowolający stan czystości rzeki bezpośredni wpływ mają znaczne ładunki zanieczyszczeń wprowadzanych rzeką Maskawą w 307,2 km biegu Warty.

W roku 2009 wyniki badań przedstawiały się następująco:

Wyniki klasyfikacji wskaźników jakości wody

Lp.	Wskaźnik jakości wody	Jednostka miary	Liczba prób	Minimum	Data	Maksimum	Data	Średnia roczna	Klasa wskaźnika jakości wód
1	Temperatura wody	°C	11	0,0	01-06	22,0	07-07	11,4	I
2	Odczyn	pH	11	7,6	03-04	8,6	05-05	8,1	II
3	Tlen rozpuszczony	mg O ₂ /l	11	7,1	08-04	13,0	01-06	10,064	I
4	BZT ₅	mg O ₂ /l	11	1,4	09-01	8,2	05-05	3,945	poniżej stanu dobrego
5	Ogólny węgiel organiczny	mg C/l	11	5,39	02-03	23,78	01-06	10,455	poniżej stanu dobrego
6	Azot amonowy	mg N _{NH4} /l	11	0,11	05-05	0,895	02-03	0,354	II
7	Azot Kjeldahla	mg N/l	11	0,7	10-06	2,47	06-02	1,493	poniżej stanu dobrego
8	Azot azotanowy	mg N _{NO3} /l	11	0,526	08-04	6,999	03-04	2,571	poniżej stanu dobrego
9	Azot ogólny	mg N/l	11	2,001	10-06	9,28	03-04	4,086	II
10	Fosfor ogólny	mg P/l	11	0,103	09-01	0,981	10-06	0,253	poniżej stanu dobrego
11	Przewodność w 20°C	µS/cm	11	492	08-04	696	01-06	563	I
12	Substancje rozpuszczone	mg/l	11	292	06-02	485	03-04	356,7	I
13	Chlorofil „a”	µg/l	9	3,1	11-03	38,0	07-07	17,01	I

Wypełnienie kolorem żółtym oznacza wartość (maksymalną, minimalną lub średnią), według której określono klasę wskaźnika w zależności od liczby pobranych próbek.

W tym punkcie pomiarowo – kontrolnym uzyskano następujące klasy. Klasa elementów fizycznych – chemicznych – jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone dla klasy II. Klasa elementów biologicznych – I.

Zgodnie ze „Wstępną klasyfikację wskaźników jakości wód płynących w województwie wielkopolskim za rok 2011” w najbliższej znajdującym się punkcie pomiarowym dotyczącym rzeki Warty - Wiórek klasyfikacja elementów

biologicznych, fizykochemicznych, hydromorfologicznych i chemicznych w punkcie pomiarowo – kontrolnym w jednolitej części wód przedstawia się następująco:

Klasa elementów biologicznych – IV (potencjał słaby)

Klasa elementów fizykochemicznych – potencjał poniżej dobrego

Klasa elementów hydromorfologicznych – II

Klasa elementów chemicznych – stan poniżej dobrego

Jezioro Grzymisławskie badane było przez WIOŚ w 2010 roku. Jezioro jest bardzo podatne na degradację, o wodach silnie zanieczyszczonych (III klasa czystości wód). Wody jeziora były mało zasobne w fosfor, natomiast zawierały znaczne ilości związków azotu. Przeprowadzone badania dowodzą, że najbardziej zasobne w azot są wody w części południowej jeziora, gdzie następuje zasilanie wodami kanału melioracji podstawowej, zwanego rzeczką Pyszącą, jak również dopływu w okolicach miejscowości Pinka (gm. Dolsk). Znaczne jest również zanieczyszczenie wód substancjami nieorganicznymi. Zgodnie z wynikami badań warunków termiczno – tlenowych w roku 2010 jezioro było częściowo stratyfikowane (bez hypolimnionu). Objętość epilimnionu wynosiła ok. 85% całkowitej objętości jeziora. Do oceny przyjęto wartości graniczne wskaźników jak dla jeziora niestratyfikowanego – typ 3b.

Zarówno stanowisko 01 jak i stanowisko 02 charakteryzuje się klasą elementów biologicznych: III. Natomiast klasa elementów fizykochemicznych przedstawiała się następująco: „Jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia dla klasy II”.

Wody jeziora Mórka były poddane badaniom również w 2010 roku. Badania wykazały iż wody jeziora są bardzo podatne na degradację i są silnie zanieczyszczone (III klasa czystości wód). Wody jeziora były mało zasobne w fosfor natomiast zawierały znaczne ilości związków azotu. Jezioro zanieczyszczane jest

głównie poprzez okresowe spływy z pól doprowadzane do jeziora za pośrednictwem cieków wodnych, czemu sprzyja ukształtowanie terenu charakteryzujące się nachyleniem w stronę jeziora.

Zarówno stanowisko 01 jak i stanowisko 02 charakteryzuje się klasą elementów biologicznych: III. Natomiast klasa elementów fizykochemicznych przedstawiała się następująco: „Jeden lub więcej badanych wskaźników jakości wód wchodzących w skład elementów fizykochemicznych przekracza wartości określone w załączniku nr 2 do rozporządzenia dla klasy II”.

Zasoby wód podziemnych w Gminie Śrem należą do Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 150 - Pradolina Warszawsko-Berlińska (obszary najwyższej i wysokiej ochrony wód podziemnych) oraz zgromadzone są w lokalnych zbiornikach wód podziemnych.

Na podstawie wyników badań monitoringowych jakość wód podziemnych zaliczana jest do jednej z pięciu klas:

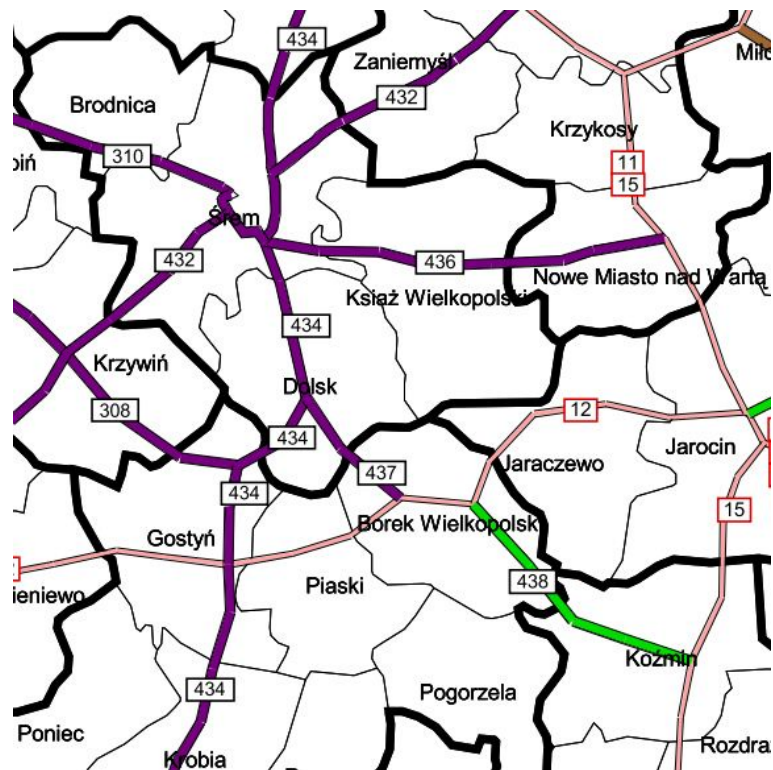
- klasa I – wody o bardzo dobrej jakości
- klasa II – wody dobrej jakości
- klasa III – wody zadowalającej jakości
- klasa IV – wody niezadowalającej jakości
- klasa V – wody złej jakości.

Zgodnie z informacjami zawartymi w podstawowym opracowaniu ekofizjograficznym (grudzień 2004) na obszarze gminy Śrem znajdują się cztery stanowiska pomiarowe w ramach monitoringu jakości wód podziemnych. Dwa z nich zlokalizowane są w mieście, jedno w miejscowości Dąbrowa oraz jedno w miejscowości Orkowo, na obszarze GZWP „Pradolina Warszawa-Berlin”.

Wszystkie wspomniane punkty, poza jednym (IV klasa jakości) zlokalizowanym w mieście Śrem posiadają III klasę jakości.

2.10. Klimat akustyczny

Przedmiotowy teren graniczy z drogą wojewódzką nr 434.

Wyraźnie narastającym problemem jest hałas komunikacyjny. Uciążliwość dla ludności i środowiska tym rodzajem hałasu wyraźnie wzrosła wraz ze wzrostem

wskaźnika presji motoryzacji, wiążącego gęstość sieci drogowej, natężenie ruchu i potencjalną liczbę ludności narażoną na oddziaływanie ze strony transportu. Efekty stosowanych środków technicznych zmierzających do przeciwdziałania temu zjawisku są niezadowalające. Niewielkie są możliwości w zakresie obniżenia hałaśliwości pojazdów, zmiany nawierzchni dróg czy poprawy płynności ruchu. W zmniejszeniu tego rodzaju uciążliwości akustycznej główną rolę odgrywają obecnie rozwiązania planistyczne, sporządzane na etapie tworzenia nowych planów zagospodarowania przestrzennego, wskazujące prawidłowe, niekolidujące ze sobą lokalizacje infrastruktury: przemysłu, dróg i osiedli mieszkaniowych.

Analizując szczegółowo potencjalne negatywne oddziaływanie drogi wojewódzkiej na przylegające tereny, w tym związane z przekroczeniem akustycznych standardów jakości środowiska w związku ze zmianą planu stwierdzić należy co następuje.

Istniejący stan środowiska w kontekście klimatu akustycznego uznać należy za zadowalający. Równocześnie nie przewiduje się wystąpienia zmian tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu. Związane jest to z faktem, iż zaproponowane zmiany w przeznaczeniu terenów nie dotyczą terenów przyległych do drogi wojewódzkiej.

3. Informacja o zawartości i głównych celach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Cel opracowania projektu planu

Zgodnie z uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu, Burmistrz Śremu wykonał analizę zasadności przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu, przygotował materiały geodezyjne oraz ustalił zakres prac planistycznych.

Analizie poddano obszar o powierzchni około 6,6 ha położony w obrębie geodezyjnym Ostrowo. Granice opracowania ustalono biorąc pod uwagę czytelność ich wyznaczenia oraz wymogi ustawy o planowaniu i

zagospodarowaniu przestrzennym. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że przewidywane rozwiązania są zgodne z polityką przestrzenną gminy określoną w Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Śrem. Zasadniczym celem opracowania jest zmiana wybranych ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru rynny Jeziora Grzymisławskiego, uchwalonego uchwałą Nr 23/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Wielk. z dnia 23 marca 2011 r., Nr 71, poz. 1228).

Wg ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* plan miejscowy ma ustalić przeznaczenie terenów, sposób ich zagospodarowania, zabudowy, z uwzględnieniem ładu przestrzennego oraz dostosowaniem struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przyrodniczych i przestrzennych tego terenu i otoczenia.

3.2. Ustalenia projektu planu

W planie ustala się następujące przeznaczenie terenów:

- 1) tereny zabudowy letniskowej, oznaczone symbolami: **1ML**, **2ML**, **3ML** i **4ML**;
- 2) teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, oznaczony symbolem **MN**;
- 3) teren usług turystyki, oznaczony symbolem **UT**;
- 4) tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, oznaczone symbolami **1KD-D**, **2KD-D** i **3KD-D**;
- 5) tereny ciągów pieszych, oznaczone symbolami **1KDWx** i **2KDWx**.

Ustala się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego:

- 1) dopuszczenie lokalizowania:

- a) budynków i budowli o określonych w planie parametrach, zgodnie z nieprzekraczalnymi liniami zabudowy,
 - b) urządzeń budowlanych, związanych z obiektami budowlanymi, sytuowanymi na terenie,
 - c) obiektów infrastruktury technicznej, w tym urządzeń kanalizacyjnych,
 - d) dojeżdż, dojazdów i miejsc postojowych, obiektów małej architektury oraz elementów systemu informacji gminnej;
- 2) zakaz lokalizowania ogrodzeń o przeszłach z typowych, prefabrykowanych elementów betonowych;
 - 3) dopuszczenie wydzielania działek budowlanych, związanych z obiektami infrastruktury technicznej, o powierzchni niezbędnej do realizacji inwestycji oraz przeznaczonych na poszerzenie nieruchomości sąsiednich.

Ustala się zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego:

- 1) gromadzenie i segregację odpadów w miejscach do tego przeznaczonych na terenie działki budowlanej oraz ich zagospodarowanie, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Śrem;
- 2) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości z dopuszczeniem odprowadzania do kanalizacji deszczowej;
- 3) odprowadzanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych z terenu dróg publicznych do kanalizacji deszczowej, z dopuszczeniem, do czasu jej realizacji, stosowania urządzeń do powierzchniowego odwodnienia pasa drogowego;
- 4) odprowadzanie ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem, do czasu jej realizacji, stosowania szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- 5) zachowanie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku dla terenów oznaczonych symbolami:
 - a) **MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
 - b) **ML** i **UT** jak dla terenów rekreacyjno - wypoczynkowych;

- 6) wywóz mas ziemnych powstałych wskutek prowadzenia robót budowlanych lub zagospodarowanie na terenie inwestora;
- 7) dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe, z wyjątkiem paliw odnawialnych z biomasy;
- 8) dopuszczenie stosowania odnawialnych źródeł energii z wyłączeniem energii wiatrowej.

Na terenie oznaczonym symbolem: MN:

- 1) ustala się:
 - a) lokalizację jednego nowego wolno stojącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego,
 - b) lokalizację jednego wolno stojącego garażu,
 - c) wysokość zabudowy:
 - dla budynku mieszkalnego nie większą niż 9 m oraz do dwóch kondygnacji nadziemnych,
 - dla garażu nie większą niż 5 m i nie większą niż jedna kondygnacja nadziemna,
 - d) dachy strome o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°,
 - e) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych lub w kolorze naturalnym materiału ceramicznego, szarym i białym,
 - f) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastoczerwonym lub brązowym,
 - g) powierzchnię zabudowy nie większą niż 30 % powierzchni działki budowlanej,
 - h) intensywność zabudowy od 0,15 do 0,3,
 - i) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 50 % powierzchni działki budowlanej,

- j) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 1500 m², z zastrzeżeniem § 4 pkt 3,
- k) dostęp do działki budowlanej z drogi publicznej **1KD-D** lub **2KD-D**;
- 2) dopuszcza się przeznaczenie nie więcej niż 30 % powierzchni całkowitej budynku mieszkalnego jednorodzinnego na działalność usługową;
- 3) dopuszcza się pozostawienie istniejącego budynku mieszkalnego jednorodzinnego, znajdującego się poza wyznaczonymi liniami zabudowy z prawem jego przebudowy i remontu na warunkach określonych jak dla nowej zabudowy bez prawa jego rozbudowy.

Na terenach oznaczonych symbolami: 1ML, 2ML, 3ML i 4ML:

- 1) ustala się:
 - a) lokalizację wolno stojących budynków rekreacji indywidualnej,
 - b) lokalizację nie więcej niż jednego budynku rekreacji indywidualnej na każdej działce budowlanej,
 - c) lokalizację garaży, wiat garażowych i budynków gospodarczych jako wolnostojących,
 - d) wysokość zabudowy:
 - dla budynków rekreacji indywidualnej nie większą niż 7 m oraz do dwóch kondygnacji nadziemnych,
 - dla garaży, wiat garażowych i budynków gospodarczych nie większą niż 3 m,
 - e) dachy dwuspadowe symetryczne o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°,
 - f) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych lub w kolorze naturalnym materiału ceramicznego, szarym i białym,
 - g) zastosowanie dachówki ceramicznej lub materiału dachówkopodobnego w kolorze ceglastoczerwonym lub brązowym,
 - h) powierzchnię zabudowy nie większą niż 20 % powierzchni działki budowlanej,

- i) intensywność zabudowy od 0,15 do 0,3,
 - j) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 50 % powierzchni działki budowlanej,
 - k) powierzchnię nowo wydzielanej działki budowlanej nie mniejszą niż 1000 m², z zastrzeżeniem § 4 pkt 3,
 - l) dostęp do działek budowlanych z drogi publicznej **2KD-D** i **3KD-D**;
- 2) zakazuje się lokalizacji garaży wykonanych z blachy i betonowych elementów prefabrykowanych.

Na terenie oznaczonym symbolem **UT** ustala się:

- 1) lokalizację budynków usługowych związanych z obsługą turystyki i gastronomią;
- 2) lokalizację obiektów małej architektury;
- 3) wysokość budynków nie większą niż 6 m i nie większą niż jedna kondygnacja nadziemna;
- 4) dachy dwuspadowe o kącie nachylenia połaci dachowych od 35° do 45°;
- 5) zastosowanie tynków na elewacjach budynków wyłącznie w kolorach pastelowych lub w kolorze naturalnym materiału ceramicznego, szarym i białym;
- 6) powierzchnię zabudowy nie większą niż 30 % powierzchni działki budowlanej;
- 7) intensywność zabudowy od 0,1 do 0,3;
- 8) teren biologicznie czynny nie mniejszy niż 40 % powierzchni działki budowlanej;
- 9) dopuszczenie wydzielania działek o powierzchni nie mniejszej niż 5000 m²;
- 10) dostęp do działek budowlanych z drogi publicznej **2KD-D** i **3KD-D**.

Na terenach oznaczonych symbolami **1KD-D**, **2KD-D** i **3KD-D** ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) sytuowanie elementów infrastruktury transportowej i technicznej;
- 3) dopuszczenie lokalizowania miejsc postojowych w pasie drogowym.

- 4) Tereny **1KD-D** i **2KD-D** stanowią poszerzenie drogi publicznej, znajdującej się poza granicami planu.

Na terenach oznaczonych symbolami **1KDWx** i **2KDWx** ustala się:

- 1) szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) możliwość sytuowania elementów infrastruktury technicznej.

W zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczeń w ich użytkowaniu ustala się:

- 1) uwzględnienie ograniczeń wynikających z lokalizacji sieci i obiektów infrastruktury technicznej;
- 2) zakaz wznoszenia obiektów budowlanych o wysokości większej lub równej 50 m n.p.t., z wyjątkiem obiektów telekomunikacyjnych i zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) projektowane budowle o wysokości większej lub równej 50 m n.p.t. wymagają uzgodnienia z Szefostwem Służby Ruchu Lotniczego Sił Zbrojnych RP, przed uzyskaniem pozwolenia na budowę.

W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów komunikacji ustala się:

- 1) parametry układu komunikacyjnego, zgodnie z klasyfikacją i przepisami odrębnymi;
- 2) na terenach **1ML**, **2ML**, **3ML** i **4ML** lokalizację miejsc postojowych w obrębie działki budowlanej w ilości nie mniejszej niż 2 stanowiska postojowe na każdy budynek rekreacji indywidualnej, do miejsc postojowych wlicza się stanowiska w garażu;
- 3) na terenie **MN** lokalizację:
 - a) 2 miejsc postojowych, do miejsc postojowych wlicza się stanowisko w garażu,
 - b) dodatkowo 1 miejsca postojowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej funkcji usługowej;

- c) na terenie **UT** lokalizację co najmniej 1 miejsca postojowego na każde 50 m² powierzchni użytkowej budynku.

Dopuszcza się lokalizowanie:

- 1) obiektów budowlanych i urządzeń technicznych związanych z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzeń związanych z potrzebami zarządzania drogą;
- 2) elementów systemu informacji gminnej w pasie drogi, pod warunkiem, że nie ograniczają one widoczności w miejscach zjazdów i skrzyżowań;
- 3) zjazdów;
- 4) podziemnych obiektów i sieci infrastruktury technicznej, z zastrzeżeniem pkt 5;
- 5) napowietrznych sieci telekomunikacyjnych.

Zakazuje się lokalizowania:

- 1) reklam i tablic informacyjnych, z wyjątkiem elementów systemu informacji gminnej;
- 2) ramp, schodów i pochylni obsługujących obiekty zlokalizowane poza terenem drogi.

W zakresie zasad rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej ustala się:

- 1) utrzymanie istniejących sieci infrastruktury technicznej, z dopuszczeniem: rozbudowy, przebudowy lub remontu;
- 2) lokalizowanie sieci i urządzeń infrastruktury technicznej;
- 3) zaopatrzenie w wodę, gaz i energię elektryczną – z sieci infrastruktury technicznej;
- 4) powiązanie z układem zewnętrznym oraz zapewnienie dostępu do sieci.

3.3. Powiązania z innymi dokumentami

Zgodnie z ustawą *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* ustalenia planu w zakresie tekstowym i graficznym muszą być powiązane z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, który to dokument określa politykę przestrzenną gminy w tym zasady zagospodarowania przestrzennego jego poszczególnych części.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Śrem uchwalono uchwałą Nr 48/V/07 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 8 lutego 2007 roku, zmieniona uchwałą nr 215/XXV/08 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 26 czerwca 2008 r. uchwałą Nr 24/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r. oraz uchwałą Nr 242/XXV/2012 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 21 sierpnia 2012 r.).

Rada Gminy uchwała plan po wcześniejszym stwierdzeniu, iż nie narusza ustaleń Studium.

Zakres przeznaczenia oraz ustalenia planu są zgodne z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Śrem. Teren objęty planem zlokalizowany jest na obszarze wsi Ostrowo.

Podstawowe funkcje tego terenu - obszary zurbanizowane jednostek osadniczych. W kontekście tych ustaleń Studium – ustalenia planu wykazują całkowitą zgodność i wzajemne powiązanie.

Ustalenia planu są również zgodne z działaniami sprecyzowanymi w Programie Ochrony Środowiska, w którym zawarto ustalenia polityki ekologicznej na szczeblu gminy.

3.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu nie zakłada się większych zmian w środowisku. Zasadniczym celem opracowania jest zmiana wybranych ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru rynny Jeziora Grzymisławskiego, uchwalonego

uchwałą Nr 23/V/11 Rady Miejskiej w Śremie z dnia 27 stycznia 2011 r. (Dz. Urz. Woj. Wielk. z dnia 23 marca 2011 r., Nr 71, poz. 1228).

4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu

Wśród istotnych problemów ochrony środowiska występujących na omawianym obszarze wskazać należy problem styku środowiska naturalnego i środowiska zantropogenizowanego. Natomiast przewidywany w projekcie planu docelowy sposób zagospodarowania przedmiotowego obszaru nie koliduje z obecnie istniejącą w sąsiedztwie zabudową.

Zgodnie z art. 72 ust.1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, między innymi poprzez:

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi (...), i racjonalnego gospodarowania gruntami
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnienie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniami w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnienie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi, ochrony przed hałasem, wibracjami, i polami elektromagnetycznymi.

Przedmiotowy projekt planu spełnia warunki sprecyzowane w ustawie.

Projekt racjonalnie wykorzystuje przedmiotowy teren, przeznaczając go pod zabudowę inwestycyjną, z nowymi przebiegami dróg obsługujących te tereny. Na terenach zabudowy projekt wprowadza obowiązujący % powierzchni biologicznie czynnej.

Projekt planu zawiera ustalenia regulujące zasady odprowadzenia ścieków, gospodarowanie odpadami, ustala zasady modernizacji systemu komunikacyjnego. Odpowiednie ustalenia zawarte są w projekcie uchwały.

Ponadto, art. 73 ww. ustawy reguluje uwzględnienie ograniczeń w planach wynikających z:

- ustanowienia w trybie przepisów ustawy o ochronie przyrody: parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin a także obszarów Natura 2000,
- utworzenia obszarów ograniczonego użytkowania
- wyznaczenia obszarów cichych w aglomeracji oraz obszarów cichych poza aglomeracją,
- ustalenia w trybie ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni oraz ustanowienia stref ochronnych ujęć wód a także obszarów ochronnych zbiorników wód śródlądowych.

Zapisy art. 114 ust.1 ustawy *Prawo ochrony środowiska* nakazują przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego, różnicować tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania i wskazać, które z nich należą do poszczególnych rodzajów terenów zgodnie z art. 113 ust. 2 pkt 1, tj. dla których ustalone są dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie *dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*. Zgodnie z tym przepisem w zakresie ochrony środowiska przed hałasem stosuje się wskaźniki, do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska - LAeq D i LAeq N.

Ustalenia planu nakazują zachowanie na ww. terenach o zdefiniowanych standardach akustycznych – dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym oraz sposoby ich uwzględniania w projekcie planu

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkadziesiąt aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Do dokumentów rangi międzynarodowej – wspólnotowej – formułujących cele ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia projektu mpzp, zaliczyć można:

- Dyrektywę Rady z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (91/271/EWG), nakładającą na Państwa Członkowskie wymóg wyposażenia skupisk ludności w systemy zbierania ścieków komunalnych – realizowany w projekcie mpzp poprzez ustalenie odprowadzania ścieków komunalnych do sieci kanalizacji sanitarnej lub ogólnospławnej;

- Dyrektywę Rady z dnia 27 września 1996 r. w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza (96/62/WE), nakładającą na Państwa Członkowskie obowiązek utrzymania jakości powietrza tam, gdzie jest ona

dobra, oraz jej poprawie w pozostałych przypadkach - realizowany w projekcie mpzp poprzez ustalenie zakazu stosowania w nowych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe: II Polityka Ekologiczna Państwa oraz Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016. Oba te dokumenty respektują zapisy Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r., mówiące o konieczności zapewnienia przez Rzeczypospolitą Polską ochrony środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju oraz konieczności zapewnienia przez władze publiczne bezpieczeństwa ekologicznego współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

II Polityka Ekologiczna Państwa

Wiodącą zasadą polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju, ustanowiona w ramach Konferencji Narodów Zjednoczonych w Rio de Janeiro w 1992 r. Podstawowym założeniem zrównoważonego rozwoju jest takie prowadzenie polityki i działań w poszczególnych sektorach gospodarki i życia społecznego, aby zachować zasoby i walory środowiska w stanie zapewniającym trwałe, nie doznające uszczerbku, możliwości korzystania z nich zarówno przez obecne jak i przyszłe pokolenia, przy jednoczesnym zachowaniu trwałości funkcjonowania procesów przyrodniczych oraz naturalnej różnorodności biologicznej na poziomie krajobrazowym, ekosystemowym, gatunkowym i genowym. Istotą zrównoważonego rozwoju jest równorzędne traktowanie racji społecznych, ekonomicznych i ekologicznych, co oznacza konieczność integrowania zagadnień ochrony środowiska z polityką w poszczególnych dziedzinach gospodarki. Podstawowym celem polityki jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju, czyli mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet ma stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają powiązać efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, zwłaszcza

w przemyśle i energetyce, transporcie, rolnictwie, leśnictwie, budownictwie i gospodarce komunalnej, zagospodarowaniu przestrzennym, turystyce, ochronie zdrowia, handlu i działalności obronnej.

Cele szczegółowe polityki ekologicznej państwa ujęto w dwóch grupach: w sferze racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych i w zakresie jakości środowiska.

Wśród nich, w kontekście zakresu ustaleń projektu mpzp wymienić należy m.in.:

- 1) zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości z dopuszczeniem odprowadzania do kanalizacji deszczowej;
- 2) odprowadzanie ścieków w postaci wód opadowych i roztopowych z terenu dróg publicznych do kanalizacji deszczowej, z dopuszczeniem, do czasu jej realizacji, stosowania urządzeń do powierzchniowego odwodnienia pasa drogowego;
- 3) odprowadzanie ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem, do czasu jej realizacji, stosowania szczelnych zbiorników bezodpływowych;
- 4) zaopatrzenie w wodę, gaz i energię elektryczną – z sieci infrastruktury technicznej;
- 5) jakość powietrza, zmiany klimatu, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające: zakaz stosowania w budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe, z wyjątkiem paliw odnawialnych z biomasy,
- 6) hałas, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające: nakaz uzyskania dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (**MN** jak dla terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, **ML** i **UT** jak dla terenów rekreacyjno – wypoczynkowych)
- 7) różnorodność biologiczną i krajobrazową, realizowany w projekcie planu poprzez zapisy ustalające: minimalne powierzchnie biologicznie czynne działek budowlanych

Ponadto, dokument wskazuje na konieczność stworzenia spójnego wewnętrznie systemu prawa ochrony środowiska, dostosowanego do wymagań unijnych.

Wymaga poddania dokumentów programowych z dziedziny ochrony środowiska (planów, strategii, polityk, itp.) ocenie ekologicznej skuteczności lub ocenie oddziaływania na środowisko (w formie strategicznych ocen oddziaływania na środowisko), ocenie efektywności kosztowej, konsultacjom społecznym, ocenie zgodności z wymogami Unii Europejskiej.

Polityka ekologiczna państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016 stanowi załącznik do uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 22 maja 2009 r. w sprawie przyjęcia Polityki. Sporządzona została przez Ministerstwo Środowiska, zgodnie z wymogiem ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska. Omawiany dokument określa cele średniookresowe do 2016 r. oraz wskazuje kierunki działań do wykonania w latach 2009-2012 w odniesieniu do zagadnień związanych z:

- kierunkami działań systemowych,
- ochroną zasobów naturalnych,
- poprawą jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego.

Wśród działań systemowych dokument wymienia aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym i w jego ramach cel dotyczący podnoszenia roli planowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji. Wskazuje się na konieczność wdrażania wytycznych, dotyczących uwzględnienia w planach zagospodarowania przestrzennego wymagań ochrony środowiska i gospodarki wodnej, wdrożenie przepisów, umożliwiających przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko już na etapie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, zatwierdzenie wszystkich obszarów europejskiej sieci Natura 2000, uwzględnianie obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi, określenie zasad ustalania progów tzw. chłonności środowiskowej oraz pojemności przestrzennej zależnie od typu środowiska, uwzględniania w planach wyników monitoringu środowiska.

Na szczelbu gminnym wyraz realizacji Polityki stanowi Program Ochrony Środowiska.

Program określił zadania w zakresie ochrony środowiska dla Śremu dla okresu czteroletniego (lata 2008-2011) z perspektywą na lata 2012 - 2015.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko w tym:

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i krajobraz

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi związane jest z czynnościami budowlanymi związanymi z posadowieniem budynków. W przedmiotowym planie planuje się budowę budynków, co prowadzić będzie do nieodwracalnego zniszczenia powierzchni ziemi w miejscu lokalizacji tych budynków.

Podobnie, przeznaczenie terenów pod drogi, będzie wymagało zajęcia powierzchniowego terenu i uszczelnienie go zgodnie z technologią budowy obiektów komunikacyjnych.

Z punktu widzenia konieczności minimalizowania trwałych zmian w środowisku przyrodniczym istotne są ustalenia ograniczające maksymalne powierzchnie zabudowy oraz nakazujące zachowania odpowiednio wysokich powierzchni biologicznie czynnych na każdej działce budowlanej.

Dla działek zabudowy letniskowej ustalenia nakazują zachowanie odpowiedniej powierzchni biologicznie czynnej.

Z punktu widzenia ochrony warunków podłoża, przy prowadzeniu prac ziemnych, konieczne jest zachowanie terminów tych prac, wykluczając fundamentowanie w okresie długotrwałych deszczów i roztopów wiosennych.

Nie należy spodziewać się skażenia gleb, ziemi, wynikającego z nowego przeznaczenia terenów pod zabudowę inwestycyjną.

6.2. Oddziaływanie na powietrze, klimat

Plan przewiduje dopuszczenie stosowania indywidualnych systemów grzewczych, zgodnie z przepisami odrębnymi, przy czym zakazuje się stosowania pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe, z wyjątkiem paliw odnawialnych z biomasy.

Należy wprowadzać nasadzenia drzew w pobliżu zabudowy mieszkaniowej, wzdłuż linii wiatru, zapewniając przewietrzanie ciągów komunikacyjnych i zachowując naturalne ciągi cyrkulacyjne powietrza.

Również - projektowanie linii zabudowy nowego osiedla mieszkaniowego winno uwzględniać „przewietrzanie” tej zabudowy względem głównych kierunków panujących wiatrów.

6.3. Oddziaływanie na wody, zasoby naturalne

Zgodnie z § 5 pkt 2 projektu planu ustala się zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenie nieruchomości z dopuszczeniem odprowadzania do kanalizacji deszczowej.

Ponieważ teren docelowo będzie skanalizowany, nie będzie możliwości prowadzenia nieodpowiedniej gospodarki ściekowej. Do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się odprowadzanie ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, zlokalizowanych na terenie działki.

Powiększenie terenu inwestycyjnego może mieć wpływ na stopień uszczelnienia gruntu i pozbawienie go naturalnych zdolności filtracyjnych. Prowadzi to do trwałego obniżenia zwierciadła wód podziemnych. Stąd istotne jest zachowanie możliwie największych terenów wolnych od uszczelnienia i zagospodarowanych zielenią. Negatywny wpływ dokonywanych zmian mają ograniczyć ustalenia ograniczające maksymalną powierzchnię zabudowy.

6.4. Oddziaływanie na rośliny, zwierzęta i różnorodność biologiczną

Analizując aktualny stan zagospodarowania terenów objętych projektem planu i jego walory przyrodnicze stwierdzić należy, iż większość przedmiotowego terenu jest niezagospodarowana i reprezentuje stosunkowo bogate walory przyrodnicze.

Podejmowanie prac budowlanych na terenie dotychczas nieużytkowanych prowadzi do zmiany charakteru krajobrazu. Uprawy rolne oraz szata roślinna występująca tu spontanicznie, zostanie w sposób trwały zmieniona i zastąpiona roślinnością

towarzyszącą budynkom, reprezentowaną w dużej mierze przez gatunki obce rodzimej flory – gatunki ozdobne.

Wprowadzono szereg ustaleń, pozwalających uniknąć nadmiernego uszczelnienia powierzchni i zachowania odpowiedniego procentu powierzchni zieleni.

Założono, iż na przedmiotowym terenie nie występują siedliska zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną i w związku z tym nie dokonano w tym względzie oceny.

6.5. Oddziaływanie na dobra materialne i zabytki

Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie występują obiekty zabytkowe ani zewidencjonowane stanowiska archeologiczne objęte ochroną konserwatorską i ujęte w ewidencji zabytków.

6.6. Oddziaływanie na ludzi i klimat akustyczny

W projektach drogowych winny być zastosowane środki techniczne, które spowodują ograniczenie ruchu lub zminimalizują oddziaływanie ruchu drogowego na przyległe tereny zabudowy letniskowej. Natomiast w projektach budowlanych zabudowy winny być wprowadzone zabezpieczenia techniczne i technologiczne dla ochrony pomieszczeń ze stałym pobytem ludzi.

Budynki od strony ulic winny być wyposażone w okna o zwiększonej izolacyjności i o odpowiednim rozkładzie pomieszczeń. Wskazane linie zabudowy są liniami nieprzekraczalnymi.

Plan zakłada odpowiedni % powierzchni biologicznie czynnej.

6.7. Oddziaływanie znaczące na środowisko

Nie zakłada się znaczącego oddziaływania na środowisko.

Można przypuszczać, że w przypadku omawianej zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przy respektowaniu ustalonych zasad

zagospodarowania poszczególnych terenów, niekorzystne zmiany w środowisku przyrodniczym mogą zostać zminimalizowane.

Zaistnieją znaczne przekształcenia i modyfikacje jego niektórych komponentów.

Dzięki dbałości o zieleni urządzonej obszar znacznie lepiej wkomponuje się w istniejącą strukturę przestrzenną.

Omawiany obszar może także zyskać dzięki racjonalnemu zagospodarowaniu terenów zabudowy letniskowej i zieleni przydrożnej. Po pewnym czasie wprowadzona zieleni pozwoli całkowicie odbudować i miejscami zapewne wzbogacić walory przyrodnicze poszczególnych fragmentów terenu opracowania.

Zmiana warunków gruntowo-wodnych dotyczy głównie etapu realizacji inwestycji. Przekształcenia nie będą duże. Przeobrażeniu ulegnie podłoże gruntowe, tj. strefa, w której właściwości gruntów mają wpływ na projektowanie, wykonanie i eksploatację budowli. Pojawią się nasypy budowlane, formowane w sposób przypadkowy, co nie spowoduje jednak większych zakłóceń w środowisku.

Zwiększenie powierzchni obszarów zabudowanych oraz intensywności zabudowy zawsze stwarza ryzyko pogorszenia jakości wód gruntowych. Większe znaczenie może mieć jednak fakt zmniejszenia powierzchni czynnych, przez które wody opadowe infiltrują w powierzchnię gleby i zasilają wody gruntowe. Zabudowa terenu wraz z rozbudową systemu kanalizacji deszczowej, powoduje odprowadzenie wód opadowych poza zlewnie akwenów wodnych. Zwiększenie powierzchni terenów biologicznie czynnych zminimalizuje niekorzystne zmiany hydrologiczne. Ochrona wód podziemnych będzie realizowana na podstawie przepisów odrębnych.

Zabudowa w niewielkim stopniu wpłynie na stan higieniczny powietrza. Potencjalnie oddziaływanie takie jest możliwe, w związku ze zwiększeniem emisji spalin z systemów grzewczych. Zakłada się stosowanie nowoczesnych technologii minimalizujących negatywne skutki emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Wprowadzenie zieleni, w tym zadrzewień towarzyszących zabudowie, zdecydowanie poprawi estetykę przekształcanego krajobrazu. Przewiduje się niewielkie zmiany klimatu lokalnego związane ze zmianami w zagospodarowaniu terenu.

6.8. Oddziaływanie na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 i integralność tego obszaru

Teren znajduje się poza obszarami Natura 2000. Obszary Natura 2000, na terenie gminy Śrem położone są w odległości około 7 km na północ od przedmiotowego miejsca.

7. Informacja o możliwym trans granicznym oddziaływaniu na środowisko

Z uwagi na położenie przedmiotowego w znacznej odległości od granicy państwa nie należy spodziewać się transgranicznego oddziaływania ustaleń realizacji planu na środowisko.

8. Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania

Skutki realizacji postanowień planu podlegać będą bieżącym pomiarom, ocenom oraz analizom wpływu na środowisko wielu czynników, prowadzonym w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska przez zobligowane do tego instytucje i służby. Stosownie do art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko dla monitoringu znaczącego wpływu na środowisko realizacji planów możliwe jest wykorzystanie istniejącego systemu monitoringu, w celu uniknięcia jego powielania.

Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowy Instytut Geologiczny, Starosta Śremski, prowadzą monitoring poszczególnych komponentów

środowiska, w tym jakości powietrza, jakości wód, jakości gleby i ziemi, hałasu i pól elektromagnetycznych, w zakresie określonym w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska oraz ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne. Wyniki pomiarów prowadzonych w ramach państwowego monitoringu środowiska (odnoszących się do obszaru projektu mpzp) wykorzystane zostaną w celu analizy i oceny stanu poszczególnych komponentów środowiska na omawianym obszarze.

Do najważniejszych skutków realizacji ustaleń analizowanego projektu mpzp należeć będzie zmiana dotycząca funkcji terenu. W wyniku realizacji ustaleń projektu mpzp możliwe będzie powiększenie terenów inwestycyjnych.

W kontekście ustaleń omawianego w prognozie projektu planu, istotne będzie zatem monitorowanie sposobu realizacji ustaleń mpzp, ze szczególnym naciskiem na następujące zagadnienia dotyczące:

- realizacji ustaleń nakazujących utrzymanie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych lub terenów,
- realizacji ustaleń w zakresie zachowania określonych parametrów zabudowy na terenach, na których dopuszczono jej realizację,
- zapewnienia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach wymagających ochrony akustycznej,
- sposobu postępowania z wytworzonymi na obszarze opracowania ściekami (w szczególności w okresie poprzedzającym docelową realizację kanalizacji sanitarnej) oraz odpadami, przestrzegania zakazu stosowania w nowych budynkach pieców i trzonów kuchennych na paliwo stałe.

Należy jednocześnie zaznaczyć, iż ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jedynie wskazują na możliwe sposoby zagospodarowania i użytkowania terenów i nie są jednoznaczne z ich realizacją w momencie uchwalenia projektu mpzp, opracowywanego dla danego obszaru. Z uwagi na powyższe, szczegółowe określenie częstotliwości monitoringu oraz podanie jego zakresu nie jest możliwe na obecnym etapie projektowania. Nie mniej jednak, należy zauważyć, iż zakres i częstotliwość prowadzonego

monitoringu powinien być dostosowany do stopnia zaawansowania realizacji poszczególnych ustaleń projektu mpzp, dotyczących lokalizacji nowych inwestycji (budowlanych, drogowych, infrastrukturalnych).

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu lub wyjaśnienia ich braku

Przedmiotowy teren objęty jest obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego. Ustalone główne przeznaczenie tego terenu w opracowywanym planie jest zgodne z zapisami Studium – obszary zurbanizowane jednostek osadniczych. Z tego względu nie wskazuje się rozwiązań alternatywnych, zakładając, że omawiany projekt jest projektem jedynym, optymalnym zarówno pod względem rozwiązań funkcjonalno-przestrzennym jak i rozwiązań ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Zapisy studium oraz istniejąca w sąsiedztwie zabudowa determinują proponowane w projekcie planu rozwiązania, co pozwoli na kontynuację planowanego sposobu zainwestowania i stworzenia kompleksowego układu urbanistycznego.

10. Streszczenie

Prognoza składa się z dziewięciu części.

W pierwszej omówiono podstawy formalno-prawne, metodologię i zasadność jej sporządzania.

W drugiej części scharakteryzowano poszczególne elementy środowiska przyrodniczego oraz ich wzajemne powiązania, w tym rzeźbę terenu, budowę geologiczną i warunki gruntowe, warunki wodne, szatę roślinną, świat zwierzęcy, gleby, klimat lokalny. Omówiono również położenie omawianego obszaru w przestrzeni gminy i jego obecne zagospodarowanie. Określono również stan

środowiska przyrodniczego w zakresie jakości powietrza, wód oraz klimatu akustycznego. Wykazano, iż stan i funkcjonowanie środowiska określić można uznać jako stabilne i naturalne. Brak degradacji rzeźby terenu poprzez wyrównywanie, czy zasypywanie powierzchni naturalnie ukształtowanych. Stężenia zanieczyszczenia na terenie stref, do których zaliczono gminę Śrem, nie przekraczają poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych, poziomów celów długoterminowych, za wyjątkiem stężeń ozonu.

W trzeciej części prognozy szczegółowo omówiono cel i zapisy projektu planu. Wskazano również powiązania ich z zapisami innych dokumentów. Wykazano także potencjalne skutki dla środowiska i przestrzeni w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu.

W czwartej części zwrócono uwagę na problemy ochrony środowiska, związane z zagadnieniami regulowanymi w projekcie planu, szczególnie w kontekście obowiązujących regulacji prawnych. Wskazano, iż przedmiotowy obszar nie jest położony w obrębie obszaru chronionego krajobrazu.

W piątej części omówiono podstawowe cele ochrony środowiska, formułowane na szczeblu międzynarodowym i krajowym. Wykazano również, iż zapisy planu gwarantują realizację głównych celów stawianych przez dokumenty rangi międzynarodowej i krajowej tj. przeciwdziałają zmianom klimatu, chronią różnorodności biologiczną, ograniczają wpływu zanieczyszczenia na zdrowie oraz gwarantują lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Natomiast w szóstej części omówiono potencjalne oddziaływanie realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Wskazano też rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu. Wskazano narzędzia właściwej gospodarki odpadami, gospodarki wodno-ściekowej. Wykazano również, że projekt planu proponuje zagospodarowanie: dostosowane do możliwości przyrodniczych terenu oraz zgodności z cechami i uwarunkowaniami komponentów środowiska, a funkcje przewidziane w planie nie stanowią zagrożenia dla środowiska.

W części siódmej została zawarta informacja o braku transgranicznego oddziaływaniu na środowisko.

Przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń projektu planu oraz częstotliwość jej przeprowadzania zostały przedstawione w części ósmej.

Natomiast w części dziewiątej przedstawiono wyjaśnienie braku rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projekcie planu.

Przyjęcie proponowanego rozwiązania planistycznego nie wywoła niepożądanych zmian w środowisku dla obrębu Ostrowo.